

Dimarts, 30 d'octubre del 2007

Cultura i Espectacles

Elogi lingüístic de la Lliga

Joan Tudela / joantudela@periodistes.org

Cada cop som més els que pensem que el millor president de la Catalunya contemporània ha estat Enric Prat de la Riba. I és curiós perquè no ens identifiquem amb el seu llenguatge – s'anomenava regionalista- ni tampoc amb la seva ideologia -era conservador-. Però reconeixem que governava amb visió de país, amb eficàcia, amb eficiència i sobretot sense cap sectarisme: triava sempre els millors en cada matèria (la tria de Pompeu Fabra és ben significativa).

Una de les tribunes de Prat de la Riba va ser l'Ateneu Barcelonès. El mateix fòrum on l'altre dia va tenir lloc una interessant conferència de Narcís Iglésias i Josep Grau sobre el llibre d'aquest, *La Lliga regionalista i la llengua catalana (1901-1924)*. Escoltant-los, vaig arribar a la conclusió que la política lingüística de la Lliga mereix un elogi clar pel fet que va aconseguir quatre coses que avui dia ja no valorem prou, de tan assumides com les tenim, però que són bàsiques.

- 1) Dignificació del català: al segle XIX, la vitalitat del català era molt gran, però el prestigi social que tenia era gairebé zero. La Lliga va ser decisiva en la dignificació de la nostra llengua.
- 2) Codificació del català: gràcies al suport incondicional de la Lliga a Pompeu Fabra i al fet de crear l'Institut d'Estudis Catalans, la nostra llengua va poder disposar d'ortografia, gramàtica i diccionari.
- 3) Llenguatge administratiu: per primer cop a la nostra història contemporània, una administració sencera -la Mancomunitat- va funcionar en català.
- 4) Discurs públic: la Lliga va incorporar per primera vegada la normalització social del català al discurs polític.

Déu n'hi do, tot plegat!

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 42. Dimarts, 19 de desembre del 2006

Paraules clau: Lliga, Prat, Riba, Català, Elogi, Cop, Contemporània

PDFs - Cultura i Espectacles

Dimarts, 30 d'octubre del 2007